

misvõrast mina seie olen tulnud. Mino sõnum on niisugune, et fui aja targalt ettevõttame, meie üheskorraga väga risiks võime saada; tõestet, — teie võite mino sõnume läbi mito ja mito miljonit õbe rubla endale saada." Seda jutu kuuldes oli mino esimene mõite: Marshall on viist hulluks läinud; aga enne veel kui nii paljo mahti sain mõtlemist pikendada, ebatemal sõna vastata, viibas tema famalo täie ilgawaaid kuldsoomusid mino ette laua peale. Nüüd oli mul äkitselt, kui oleks pikk lõöf mind rabanud; mina palusin imeliko lugu pikemalt äraseletada; mis peale tema rääkis, kuida woolsas wesi jõest paljo liiwa ja sõmeraid välja oli ujutanud, kui tamme eest kraavi notuse laiemaks oli faerwatud. Teisel ommikul nägi tema pahemal pool jõe kaldal kõndides ilgawat tükifest pääkese paistel, mis pääwa liiviks arwas ja sellepärasl lugu pikemalt ei läinud läbikatsuma. Iljemine nägi tema rahva tööd ülewaadates veel teisi sesugusi sõmeraid liiwa sees läikiwad, ja akas neid mahakumardades terasemalt waatama. Üks suurem tük paistis iseäranis sädendaw, seda vöttis tema fätte ja tundis kohre, et sädew soomus felge kuld oli. Siis forjas tema veel ligi kolmkümmend neist ilgawaist sõmerist, ja nägi, kuba siin aja juures eksitust ei olnud. Esiotsalt arwas tema, kas ebatemal aaval sedagi jõekaldale fulda maha võiss olewad matnud; aga ümberringi maapõrimu terasemalt läbituhnid, mõis selgest äratunda, et neid fulla fibemeid igaas kohas

leida oli. Nüüd oli lugu tõestet avalik; tema istus ratsa obuse selga ja tõttas seie, mille rõemaid sõnumcid kuulutama.

Peale Marshalli jutu lõppetust — rääkis Gutter pikemalt — kui mina fulla proovist nägin, kuba siin mingi eksitust enam ei võinud olla, läks mino imestamine väga suureks. Mina küsisin, kas tema ebatemestele midagi leitud fullast oli kuulutanud, ja kuulsin rõemoga, et sedagi inge muud fest asjast ei teadnud, kui meie fahefeste. Siis pidasime üheskoos nõuu, seda asja salamahti jäätta, ja läksime teisel ommikul wara saevesfile pikemalt õnne katsumu. Natukene aega enne pääkese weerimist joudsime meie öhtul senna, akasime kohre mitmes paigas jõe põhja liiwa läbisiblima, ja saime lühikesse aea pärast fauni ulga fulda, mis liivasõmeratega alles segamine oli. Mina jain ööseks saevesfile; teisel ommikul istusime Marshalliga obuste selga. Joudsime tüki maad paremal pool jõekaldal ülesesse, ja leidsime seal igas kohas fulda, nii hästi jõe põhjas kui kallastel. Kuhu wihma sao aaval üle fulda kerfinud wesi maa sisse loiko ja prago oli teinud, seal leidsime fulla ribemeid tahenend loigo asemel. Iseäranis sagedast fulda leidsime jõekallastest, kust mina noa otsaga ühe tüki kindla sõmera wahelt välja kanguasin, mis ligi poolteist loodi faalus. Kui iljemine saevesfile tagasi joudsime, nägime imekspannes, kuida töömehed töö kallalt ära olid läinud, ja nüüd töök ühes troppis